

UOHSX008I4C0

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R215/2015/VZ-25804/2016/321/MMI

Brno 27. června 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 27. 7. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném zadavatelem –

- **Náš svět, příspěvková organizace**, IČO 00847046, se sídlem Pržno 239, 739 11 Pržno, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S306/2015/VZ-17503/2015/521/OPi ze dne 10. července 2015, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona výše specifikovaným zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „**Úklidové služby pro příspěvkovou organizaci Náš svět v Przně**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 17. 12. 2014 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 514176, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S306/2015/VZ-17503/2015/521/OPi ze dne 10. července 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 22. 5. 2015 na základě obdrženého podnětu správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – Náš svět, příspěvková organizace, IČO 00847046, se sídlem Pržno 239, 739 11 Pržno (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Úklidové služby pro příspěvkovou organizaci Náš svět v Przně“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 17. 12. 2014 uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 21. 5. 2015 pod ev. č. zakázky 514176 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Úřad přezkoumal případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 10. července 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S306/2015/VZ-17503/2015/521/OPi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl výrokem I. tak, že zadavatel postupoval při vyřizování námitek dodavatele – Hrtus & Partner s.r.o., IČO 01896121, se sídlem Vrchlického 1675, 738 01 Frýdek-Místek – ze dne 16. 1. 2015 proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky v rozporu s § 111 odst. 1 zákona, když námitky citovaného dodavatele posoudil v rámci „Rozhodnutí o podané námitce“ ze dne 27. 1. 2015 jako opožděné a nerozhodoval o nich, přestože byly zadavateli doručeny řádně a včas, tedy ve lhůtě podle § 110 odst. 3 zákona, kdy námitky byly zadavateli doručeny dne 16. 1. 2015, přičemž lhůta pro podání námitek proti zadávacím podmínkám končila dne 20. 1. 2015 (tj. pět dnů od skončení lhůty pro podání nabídek). Výrokem II. Úřad uložil pokutu ve výši 40 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že speciální lhůtou je lhůta stanovená v § 110 odst. 3 zákona, jenž upravuje postup dodavatele v případech, kdy se domnívá, že zadávací podmínky určité veřejné zakázky jsou v rozporu se zákonem. V takovém případě zákon stanoví lhůtu pro doručení námitek proti zadávacím podmínkám nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. V daném případě zadavatel v čl. 4 výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace ze dne 17. 12. 2014 a v čl. 12.1 zadávací dokumentace stanovil lhůtu pro podání nabídek do 15. 1. 2015. S ohledem na tuto skutečnost byli dodavatelé oprávněni v souladu s § 110 odst. 3 zákona doručit zadavateli námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky do 20. 1. 2015. Zadavatel obdržel od stěžovatele námitky dne 16. 1. 2015 prostřednictvím elektronické zprávy podepsané zaručeným elektronickým podpisem a dne 19. 1. 2015 prostřednictvím držitele poštovní licence námitky ze dne 16. 1. 2015. Z obsahu námitek stěžovatele je zcela zřejmé, že se jednalo o námitky směřující proti zadávacím podmínkám šetřené veřejné zakázky. K tomu Úřad uvedl, že pokud

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřené zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

byly námitky stěžovatele proti zadávacím podmínkám doručeny zadavateli dne 16. 1. 2015, přičemž lhůta pro jejich doručení uplynula až dne 20. 1. 2015 (bez ohledu na to, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl), byly tyto námitky doručeny zadavateli řádně (námitky obsahují náležitosti dle § 110 odst. 7 zákona) a včas. Zadavatel však o podaných námitkách stěžovatele nerozhodoval a námitky posoudil jako opožděné, přestože byly doručeny řádně a včas, tedy v souladu s § 110 odst. 3 zákona ve spojení s § 110 odst. 7 zákona.

III. Námitky rozkladu

4. Dne 27. 7. 2015 obdržel Úřad od zadavatele rozklad z téhož dne, jímž bylo rozhodnutí Úřadu napadeno v plném rozsahu. Napadené rozhodnutí zadavatel převzal dne 13. 7. 2015. Rozklad byl tedy doručen v zákonné lhůtě.
5. Zadavatel se domnívá, že výklad Úřadu týkající se § 110 odst. 3 zákona není v souladu s výkladem Krajského soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“) v rozsudku č. j. 62 Ca 9/2009-62 ze dne 1. 7. 2010 (dále jen „**předmětný rozsudek**“) a v souladu s navazujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 67/2010-105 ze dne 25. 1. 2011. Zadavatel má za to, že i po novele zákona č. 417/2009 Sb. (dále jen „**novela**“), jež je účinná od 1. 10. 2010 se na námitky proti zadávacím podmínkám nadále vztahují i obecné lhůty pro podání námitek stanovené v § 110 odst. 2 zákona. Podle zadavatele byla v předmětném rozsudku krajským soudem konstruována lhůta pro šetřený případ s počátkem běhu subjektivní lhůty pro první den po uplynutí lhůty pro podání nabídek. Zadavatel dále cituje z předmětného rozsudku: *„Nad rámeček shora uvedeného zdejší soud opakovaně zdůrazňuje, že věc posuzoval podle právního stavu účinného do 31.12.2009, tj. do účinnosti novely ZVZ provedené zákonem č. 417/2009 Sb., a dodává, že pokud by byla věc posuzována podle pozdějšího, tj. nyní aktuálně účinného právního stavu (především § 110 odst. 3 ZVZ ve znění zákona č. 417/2009 Sb.), nenacházel by se žalobce v postavení příznivějším, naopak stejně konstruovaná lhůta by byla lhůtou jen pětidenní. Podle naposledy citovaného ustanovení ZVZ totiž nyní explicitně platí, že námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel (tu tedy žalobce) doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.“* Zadavatel je přesvědčen, že uplatnění námitek proti zadávacím podmínkám je, v souladu s jím zmiňovanou judikaturou, spojeno s dobou, kdy se uchazeč o porušení zákona dozví a je potřeba počátek běhu lhůty pro podání námitek proti zadávacím podmínkám stále vymezovat jako subjektivní ve spojení s obecnými lhůtami stanovenými v § 110 odst. 2 zákona.
6. Zadavatel dále odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R324/2014/VZ-11120/2015/321/IPs ze dne 12. 5. 2015, kde je konstatováno, že uchazeč v námitkách musí jasně určit den, kdy se o domnělém porušení zákona v zadávacích podmínkách dozvěděl. Zadavatel se tedy domnívá, že podané námitky neobsahují všechny formální náležitosti podle § 110 odst. 7 zákona.

Závěr rozkladu

7. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil napadené rozhodnutí a řízení zastavil, případně věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

8. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc správnímu orgánu rozhodujícím o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

9. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, správními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
10. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S306/2015/VZ-17503/2015/521/OPi ze dne 10. července 2015 rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

11. Základem rozkladových námitek zadavatele je jeho stanovisko, že uplatnění námítky proti zadávacím podmínkám je spojeno s dobou, kdy se uchazeč o porušení zákona dozví a je potřeba počátek běhu lhůty pro podání námitek proti zadávacím podmínkám vymezovat jako subjektivní ve spojení s obecnými lhůtami stanovenými v § 110 odst. 2 zákona.
12. Podle § 110 odst. 2 zákona lze námitky podat proti všem úkonům zadavatele a stěžovatel je musí doručit zadavateli do 15 dnů a v případě zjednodušeného podlimitního řízení do 10 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozví, nejpozději však do doby uzavření smlouvy.
13. Podle § 110 odst. 2 zákona před novelou byl zdůvodněné námitky oprávněn podat rovněž dodavatel, kterého v důsledku domnělého porušení zákona zadavatel odmítl zařadit do dynamického nákupního systému.
14. Podle § 110 odst. 3 zákona musí stěžovatel námitky proti zadávacím podmínkám doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.
15. Podle § 110 odst. 3 zákona před novelou musel námitky stěžovatel doručit zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozvěděl, nejpozději však do doby uzavření smlouvy. Do doby doručení rozhodnutí zadavatele o námitkách nesmí zadavatel uzavřít smlouvu či zrušit zadávací řízení.
16. Podle § 110 odst. 7 zákona se námitky podávají písemně. V námitkách musí stěžovatel uvést, kdo je podává, proti kterému úkonu zadavatele směřují a v čem je spatřováno porušení zákona. V námitkách podle § 110 odst. 2, 3 a 5 zákona musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla a čeho se stěžovatel domáhá. Jde-li o námitky podle § 110 odst. 2 zákona, musí stěžovatel v námitkách uvést též skutečnosti rozhodné pro stanovení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem

zadavatele dozvěděl. Námitky neobsahující náležitosti podle tohoto odstavce zadavatel odmítne a bezodkladně písemně uvědomí o této skutečnosti stěžovateli. Podání námitek řádně a včas je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele ve stejné věci. Návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 114 odst. 2 zákona může stěžovatel podat bez předchozího podání námitek.

17. Z konstrukce § 110 zákona vyplývá, že první dva odstavce tohoto ustanovení jsou obecného charakteru, pojednávají tedy obecně o námitkách. Lhůta uvedená v odstavci 2 § 110 zákona se uplatní v případě námitek proti všem úkonům zadavatele, k nimž zákon neupravuje tzv. speciální lhůty pro podání námitek. Naopak odstavce 3, 4 a 5 § 110 zákona vymezují postupy v případě konkrétních typů námitek. Jedná se tedy o speciální ustanovení ve vztahu k odstavci 2 § 110 zákona. Ve znění zákona před novelou byly speciálně upraveny pouze námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a námitky proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení z účasti v zadávacím řízení, kterým byla rovněž stanovena speciální lhůta v daném odstavci. Novelou tak byly nově takto speciálně upraveny námitky proti zadávacím podmínkám v odstavci 3 a v odstavci 5 proti záměru zadavatele uzavřít smlouvu bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení. Účelem vyčlenění námitek proti zadávacím podmínkám do samostatného odstavce 3 § 110 zákona je, aby dodavatelům bylo zabráněno podávat námitky proti zadávacím podmínkám účelově až na základě znalosti výsledku zadávacího řízení, tedy například až poté, co bude zadavatelem rozhodnuto o výběru nejvhodnější nabídky jiným dodavatelem. Závěry v tomto odstavci uvedené lze dovodit z důvodové zprávy k novele, kde je k § 110 zákona uvedeno, že *„Pojem ‚zadávací podmínky‘ je definován v § 17 písm. m) zákona o veřejných zakázkách. Podle dosavadní úpravy se na tyto případy vztahovala obecná lhůta podle § 110 odst. 2 a bylo obtížné prokazatelné, kdy se zadavatel o namítaném porušení zákona ze zadávacích podmínek dozvěděl. Navrhovaná úprava je jednoznačná, dává stěžovateli dostatek času na uplatnění jeho námitek (s obsahem zadávacích podmínek se stěžovatel musí nutně seznámit ve lhůtě pro podání nabídek, jinak by nemohl projevit svůj zájem o získání veřejné zakázky podáním nabídky) a zároveň zabraňuje podávání námitek proti zadávacím podmínkám účelově až na základě znalosti výsledku zadávacího řízení.“*
18. Ustanovení § 110 odst. 3 zákona je tedy ustanovením speciálním k ustanovení § 110 odst. 2 zákona. Tento závěr lze dovodit rovněž ze znění § 110 odst. 7 zákona, ve kterém jsou upraveny náležitosti námitek. Ustanovení § 110 odst. 7 zákona jasně stanoví, jaké náležitosti pro podání námitek jsou vyžadovány pro ty které námitky, resp. podle kterých odstavců § 110 zákona. Skutečnosti rozhodné pro stanovení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl, musí stěžovatel uvést pouze v případě námitek podle § 110 odst. 2 zákona, nikoliv tedy podle § 110 odst. 3 zákona. Způsob jakým jsou vymezeny náležitosti podání námitek proti zadávacím podmínkám v § 110 odst. 7 zákona potvrzuje, že lhůta v § 110 odst. 3 zákona je konstruována pouze jako objektivní, neboť podle něj není potřeba dokládat, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona dozvěděl, což je potřeba pouze v případě subjektivní lhůty, která je stanovena v § 110 odst. 2 zákona. Pokud by § 110 odst. 3 zákona počítal se subjektivní lhůtou, musel by podle § 110 odst. 7 zákona zákonodárce vyžadovat rovněž doložení subjektivní skutečnosti, kdy se stěžovatel o porušení zákona zadavatelem dozvěděl. Zákon však explicitně jmenuje pouze odstavec 2 § 110 zákona: *„Jde-li o námitky podle odstavce 2, musí stěžovatel v námitkách uvést též skutečnosti rozhodné pro stanovení okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele*

dozvěděl.“ Stejně jako zákonodárce explicitně vymezil dotčené odstavce ve vztahu k tvrzené újmě, když „*V námitkách podle odstavců 2, 3 a 5 musí být uvedeno, jaká újma stěžovateli v důsledku domnělého porušení zákona hrozí nebo vznikla a čeho se stěžovatel domáhá.*“ Ze znění zákona tak v žádném případě nelze dovodit, že by § 110 odst. 3 zákona stanovilo jinou než objektivní lhůtu pro podání nabídek, přičemž tato objektivní lhůta je v délce trvání 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.

19. Krajský soud v rozsudku sp. zn. 29 Af 25/2013 ze dne 23. 6. 2015 konstatoval, že „*Zákon o veřejných zakázkách v § 110 stanoví určitou posloupnost pro uplatnění jednotlivých tvrzení proti průběhu zadávacího řízení odpovídající jednotlivým fázím zadávacího řízení. Ze spojení chronologické hierarchie jednotlivých námitek a lhůt pro jejich podání pak plyne jistá koncentrace námitkových řízení. V tomto ohledu by v daném případě neobstálo ani případné tvrzení, že předmětná zadávací podmínka se projevila jako nesprávná až poté, kdy byla aplikována.*“ Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 4. 2013, č. j. 1 Afs 103/2012-44 a zdůraznil, že lhůta stanovená v § 110 odst. 3 zákona „*je speciální lhůtou pro podání námitek, do jejího uplynutí musí stěžovatel námitky koncentrovat, uplatnit a odůvodnit.*“
20. Stejný výklad § 110 odst. 3 zákona tedy zastává jak Úřad a jeho předseda, tak v předchozím odstavci citovaný Nejvyšší správní soud, a rovněž odborná literatura, kterýžto výklad lze shrnout tak, že § 110 odst. 3 zákona stanoví speciální lhůtu pro podání námitek směřujících proti zadávacím podmínkám. V poměru k odstavci 2 se jedná o ustanovení speciální. Stěžovatel je povinen námitky proti zadávacím podmínkám doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. Uvedení okamžiku, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení zákona, není v daném případě třeba. Na tomto místě odkazují např. na publikaci KRUTÁK, Tomáš, Lenka Krutáková. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem a příklady*. Olomouc: ANAG, 2013, s. 349-350., kde autoři komentáře vykládají lhůtu obsaženou v § 110 odst. 3 zákona tak, že „*zadávací podmínky je třeba napadnout v pětidenní lhůtě, která běží od skončení lhůty pro podání nabídek (touto výslovnou úpravou se odstranily panující nejasnosti, odkdy začíná běžet obecná patnáctidenní lhůta, kterou bylo až doposud třeba na podání námitek proti zadávacím podmínkám aplikovat)*“... „*Novela č. 417/2009 Sb., odstranila povinnost specifikovat hrozící nebo vzniklou újmu u námitek proti vyloučení ze zadávacího řízení a námitek proti výběru nejvhodnější nabídky...Stejně tak je upřesněno, že okamžik, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona dozvěděl, je třeba specifikovat jen u námitek podle druhého odstavce.*“
21. Zadavatel se domnívá, že výklad Úřadu týkající se § 110 odst. 3 zákona není v souladu s výkladem učiněným v předmětném rozsudku krajským soudem. Předmětný rozsudek se zabývá posouzením, zda námitky, jež byly podány, jsou námitkami proti zadávacím podmínkám, a pokud ano, kdy začala běžet subjektivní lhůta pro podání nabídek, neboť bylo rozhodováno podle právní úpravy před novelou. Krajský soud v předmětném rozsudku konstatoval, že námitky byly podány proti zadávacím podmínkám. Následně krajský soud posuzoval, kdy počala běžet subjektivní lhůta pro podání námitek, přičemž v rozhodném znění zákon pro podání námitek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozvěděl a nejpozději bylo možné podat námitky do doby uzavření smlouvy. Krajský soud v předmětném rozsudku dospěl k závěru, že subjektivní lhůta v daném případě začala běžet nejpozději dnem následujícím po skončení

Lhůty pro podání nabídek a stěžovatel měl tedy 15 dní na podání námitek proti zadávacím podmínkám s počátkem běhu této subjektivní lhůty v den následující po konci lhůty pro podání nabídek. Krajský soud nad rámec posuzoval příznivější právní úpravu, tedy znění zákona po novele, se závěrem, že pokud by byla věc posuzována podle nyní aktuálně účinného právního stavu nenacházel by se daný stěžovatel v postavení příznivějším, naopak stejně konstruovaná lhůta by byla lhůtou jen pětidenní. Krajský soud zde nemá na mysli, že by snad konstrukce lhůty pro podání nabídek byla před novelou a po novele naprosto stejná, tedy že by, jak se snaží dovozovat zadavatel, byla po novele v zákoně stanovena pořád pro námitky proti zadávacím podmínkám lhůta subjektivní. Krajský soud posuzoval příznivější právní úpravu v tom smyslu, že v daném případě měl uchazeč 15 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek pro podání námitek proti zadávacím podmínkám a podle právního stavu po novele by měl uchazeč v daném případě pouze 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek, tudíž by se uchazeč nenacházel v příznivějším postavení. Krajský soud tyto úvahy uzavřel s tím, že nyní explicitně platí, že námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek.

22. K citaci zadavatele z předmětného rozsudku krajského soudu tedy uvádím, že právě v závěru krajský soud uvedl, že současná právní úprava výslovně stanovuje, že námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. Krajský soud v předmětném rozsudku uvádí, že lhůty v § 110 odst. 3 zákona (znění před novelou) jsou lhůtami obecnými a v § 110 odst. 4 zákona je stanovena speciální lhůta pro konkrétní námitky. Ztotožnil jsem se se závěry Úřadu, že tyto závěry lze analogicky vztáhnout na současnou právní úpravu, resp. na daný případ, kdy v aktuálním znění zákon upravuje obecné lhůty v § 110 odst. 2 a speciální lhůty v dalších odstavcích, přičemž pro námitky proti zadávacím podmínkám upravuje speciální lhůtu v § 110 odst. 3 zákona. K tomuto v podrobnostech odkazuji na napadené rozhodnutí a výše uvedené a uzavírám, že argument zadavatele předmětným rozsudkem je nedůvodný, neboť zadavatel dezinterpretuje závěry krajského soudu.
23. Zadavatel dále odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R324/2014/VZ-11120/2015/321/IPs ze dne 12. 5. 2015, kde je konstatováno, že uchazeč v námitkách musí jasně určit den, kdy se o domnělém porušení zákona v zadávacích podmínkách dozvěděl. Zadavatel se tedy domnívá, že podaná námitka neobsahuje všechny formální náležitosti podle § 110 odst. 7 zákona. Citované rozhodnutí se však týká § 110 odst. 2 zákona, v případě kterého stěžovatel podle § 110 odst. 7 zákona musí doložit, kdy se o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl. Přičemž odstavec, z kontextu kterého tuto část věty zadavatel vytrhl, se zabývá vypořádáním námitek, kdy bylo argumentováno rozhodnutím Úřadu ze dne 14. 6. 2007 č. j. S104/2007-11284/2007/540-Der, kde byl postup zadavatele posuzován na základě dřívější právní úpravy (před novelou), tudíž závěry zadavatelem citovaného rozhodnutí nelze vztáhnout k předmětnému případu, kdy je předmětem posouzení § 110 odst. 3 zákona v aktuálním znění. Související rozkladová námitka zadavatele, že dodavatelem podaná námitka neobsahuje všechny formální náležitosti podle § 110 odst. 7 zákona je tedy nedůvodná, neboť § 110 odst. 7 zákona jasně stanoví náležitosti podání námitek, přičemž povinnost stěžovatele doložit, kdy se o domnělém porušení zákona zadavatelem dozvěděl, zákon vyžaduje pouze pro námitky podané podle § 110 odst. 2, nikoli pro námitky proti zadávacím podmínkám podle § 110 odst. 3 zákona.

24. Vzhledem k tomu, že zadavatel v podaném rozkladu nevznášel žádné námitky proti výši nebo způsobu uložení pokuty, přezkoumal jsem výrok II. napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházel. Po přezkoumání tohoto výroku mám za to, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s ust. § 120 odst. 2 zákona a současně při určení výše pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu ust. § 121 odst. 2 zákona přihlédnout měl, když posoudil jak závažnost a následky správního deliktu, způsobu jeho spáchání, tak i okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, přičemž své úvahy srozumitelně odůvodnil. Současně se Úřad přezkoumatelným způsobem vypořádal i s tím, že uložená pokuta není v daném případě likvidační. Mám tak za to, že Úřad stanovil výši pokuty v souladu se zákonem a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
25. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda se v daném případě zadavatel dopustil porušení zákona a zda toto porušení bylo způsobivé ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro uložení sankce, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VI. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
27. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Náš svět, příspěvková organizace, Pržno 239, 739 11 Pržno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy